

REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

Any II

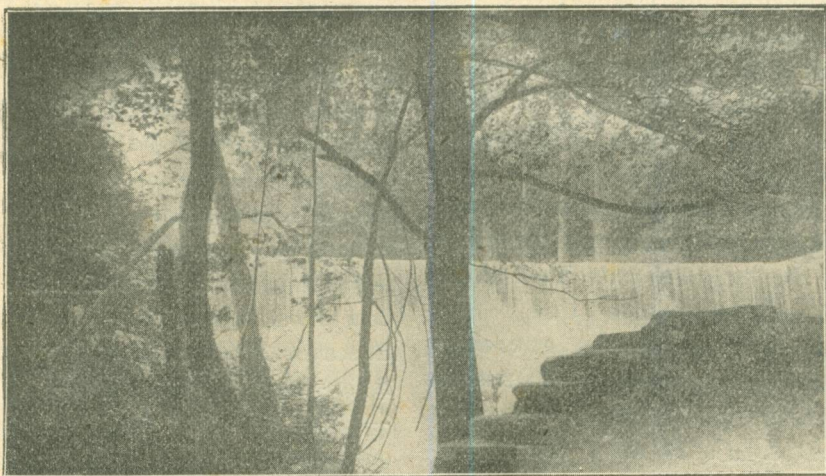
 Núm. 18

Sant Hilari Sacalm, 19 de Juliol de 1923

Nombre solt, 0·25 ptes.

Temporada, 3·00 »

NOSTRES BELLS PAISSATGES

Salt de la Resclosa

(Clixé Ximeno)

rin rés de la Ciutat. Ja ho varen veurer la setmana passada. Els diaris del dimecres portaven la gran notícia que'l dia abans havien disfrutat l'emoció d'un terratrèmol, doncs els que ja es trobaven aquí, ja no varen enyorar-ho perquè els el proporcionàrem amb el mateix aparell i brandant una mica més, perquè be val alguna cosa el viurer vuitcents metres més amunt. ¡Si a Barcelona, diu, que'ls pisos més alts varen sentir-ho més, afigurint-se nosaltres. Doncs, aquí amb tot, encara n'hi hagueren alguns que ni se'n adonaren del trontoll. Pitjor per ells, si s'haguessin llevat més dematí, o dormit menys fort, se n'haurien apuntat una a la llista. Are no'ns comprometem a tornar-los a donar aquest gust, perquè, si té de anar per a nosaltres, aquestes coses no està be el repetir-les, surten massa desiguals.

Ara, en quant a altre llei d'atraccions estem disposats a remourer tot con tal no sia sacsejar la terra. De moment hem donat passos, hem tanteijat projectes, hem consultat la butxaca nostre i la dels altres, i com els deia el començar, el poble en obsequi del foraster està disposata obsequiar-lo amb sardanes i balls que donquin animació a nostra vila durant tota la temporada.

Els ho promet

EL SIMBOL

GLOSARI

Ja hem començat l'arrencada i no'ns detura ningú. Hem coincidit amb l'acabament de la vaga de transports. Hem dit som'hi, i ho hem cel·lebrat tirant la barretina enlaire. Hem començat el rengló de sardanes i festes i estem disposats a no parar fins més enllà del Setembre, quan ja quedarem sols els d'aquí, que si ens passa per la barretina a les hores organitzarem concursos de repòs d'anar a donar el vol.

Som aixís nosaltres els organitzadors. No hi ha com tenir la joventut dels vint anys. ¡Oh edat florida! ¡Vint anys! Estem a punt de fer-los per tercera vegada segons el conte del Rector de Vallfogona... Vint anys! Empenta de la vida que digué el poeta! Considerin, rèbrer tres empentes i na caurer i anar conservant el bon humor, si estarem disposats anar rebent empentes d'aquestes. Que vagin venint que nosaltres les anirem esperant fermes.

Dons si, ja hi som. Tot perquè els forasters guardin bona impressió del seu estiuieg. Una festivitad radera l'altre, una atracció cada cinc minuts. No volem que anyo-

El Crist de Vall-clara

Les humils filles de Sant Benet havien deixat el séu solitari cenobi de Vall-clara que, indefens i sense tenir d'on rebre adutori, era exposat a les malvestats de la guerra que delmava la Nació Catalana. Sense les amorivoles esposes de Jesús que tan curoses eren del manteniment d'aquell jardí de flors místiques, començaren d'esberlar-se les voltes, les parets es desplomaren, s'enfondraren les cel·les, les sales i el refetor tornaren un munt de runes, i d'aquella mel·lera de Bancells qu'omplenava d'endolciments tota la rodalia, n'on foren escapols mes que el basament i la casa del Senyor. Noves malvestats vingueren sobre la Pàtria i els pobles veïns qu'anyalment visitaren amb professó la Regina d'aquelles valls deixaren d'atancar-s'hi; i a l'església abandonada l'escolliren per coval les alimanyes nocturnes. Depauperit i exacrat aquell temple, ja no podia servir per les solemnitats del culte, per quina raó el prelat de la Séu vigatana ordenà que fossen tretes les imatges, i cessés en ell la celebració dels divinals misteris. Esbotzades les portes, els pastors en feren la pleta del bestiar qu'en les nits d'estiu i dies de tempesta s'hi xoplugava.

Un dia les ovelles de la Caseta murriaven sota les ginesteres i el devot pastor que gustava de cogitar dels patiments de Madona Santa Maria al peu de la Creu, enfoguerat d'amor a la Verge i ploricant-li els ulls per la tristor que'l cor-trencava decorrent els passos dolorosos, oí en llunyadança una suau musica, i cap a les parts de ponent hi atalaià una clarandera tota roja, engirentornada d'uns raigs albins que's perdien en les profundeses de l'espai. La visió anava atantsantse, i un cop el séu miratge pogué ullejar-la ben clara, hi destrià una professó quins gonfanoners eren dos serafins: seguïen darrera una reunió d'àngels amb

senegles incensaris, i noresmenys uns nous esperits celestials amb esturments de totes menes musicaven les estrofes del «Ave Verum» que modulaven un estol de verges, drapades amb l'àbit de Sant Benet, al encercle de l'imatge del Crucificat, quina faç esdevenia dolça i voltada d'un nimbe de glòria que deixava obscurit al mateix sòl en ple mig dia. Veient el posat de bonesa de Jesús, un cop la professó passà a frec d'ell, —Mesquí de mi!—li digué el sortós pastor — Sia'm permès, Senyor, d'interrogar-vos ¿on aneu? —M'en torno a casa—li respongué la Sagrada Imatge amb una veu vessanta de delicaments cèlics. I aquella clarandera es perdé darrera les muntanyes, i la suau musica es veia ofegada pel fresseig de la remorant torrentera que s'escolava cap a la Riera Major sota l'ombra d'alzinars i castanyedes.

Quan a entrada de nit el pastor aplegava la remada dintre el clos de l'església de Vall-clara, vegé amb astorament que l'imatge de talla de Jesús encreuat, amb la llanguidesa del difunt que hi desfigurava el rostre, romania de bell-nou a la seva escrostada capelleta, com si sentís enyorament dels clavells i violes, qu'en altres temps, els fadrins i fadrines de Sau i Bancells, amb lligalls de seda carmesina, posaven sobre els seus sagrats peus que sovint, sovint arrosaven amb llàgrimes.

MARIA DE SULTERRA

Recollida de boca de la Maria Lipa, santa dòna, que morí a St. Hilari a les darreries del segle passat.

El Comte de la nari- pia o Els amors d'un Trovador

Dalt de tot d'una muntanya hi ha un Castell de roca viva: de roca que encara creix sinò viva no seria.

Al castell hi ha una donzella que li diuen Serafina; (serà fina o serà tosca però el cas és que li diuen).

Té setze anys i ja festeja no amb qui el séu pare voldria sinò amb un trist trovador que recita poesies.

El pare de la donzella, el Comte de la Nari-
pia (aixís li diuen perquè la té com una esberginia) no tolera aquests amors puig ell casar-la voldria amb el fill del Duc del Apit que's un minyó que l'abilla. En aquest estat de coses arribà una nit tranquila i amb ella nostre trovador s'empecà una melodia.

Quan mes engrescat estava cantant com ocell quan trina, surt el comte i me li aboca el gibrell d'aigua d'olives. El trovador fet un xop s'aixecà tot fent tintines; dirigint-se al finestral exclama amb veu de gallina —Tan ximple és el senyor Comte com tota sa companyia.— El senyor Comte enfadat li diu:—Nyèbit, cap de tinya.— —El tinyós ho sereu vos que teniu una *nari-
pia* que mirada d'aquí baix sembla el trot-lle d'un tranvia.— No poguent aguantar mes, el Comte els seus criats crida i agafant al trovador li donen una tunyina. El Comte tot satisfet ja crida a la seva filla i mostrant-li el trovador exclama plé d'ironia:

—Ja el veus el teu estimat quina cara mes bonica; ja t'ho deia jo fa temps que per fi l'atraparia — La donzella horroritzada al *filat* aquella *fila* es llença de la muralla abaix de la porteria. En veient que cau, el Comte vol aturar a sa filla mes ho fa amb tan mala sort que per les parets rellisca, i relliscant va a parar a un gros clau de punta fina.

en el que queda enganxat
pels forats de la *naripia*.

Els soldats que a la muralla
estaven posats en fila,
esperant ordres del Comte,
al veurer com s'esllaviça
i penjat com raïm queda,
també's pengem desseguida
per donar proves de que
la fidelitat els guia.
De sobte, se sent un tró
seguit d'un llampec que brilla,
i caient sobre el Castell
hi cala foc desseguida.

Com que allí no hi ha bombers
les flames fan molta via
i al cap de mitja hora ja
sols de cendres resten piles.

Del castell no'n resta rès
a mi'm resta sols el dir-ne
que tota aquesta llegenda
no és rès més que una mentida.

JOSEP MARTÍ FUSTÉ

Els Esports

FUTBOL

Ja els ho vaig dir que hi hauria par-
tit i no em vaig equivocar de gaire. Amb
lo que m'han sorprès és amb els equips
contendents. Hom esperava un equip fo-
raster i ha sigut un equip format per jo-
gadors de la colonia el que ha lluitat con-
tra els del poble.

Diuen que diumenge vinent tindrem
un equip d'alguna població veïna. Ja ho
veurem.

I ara passem a ressenyar el partit.

Es un quart de cinc tocat. El camp,
sense marcar. El públic nombrós, abun-
dant-hi les senyoretetes.

A les ordres den Ferrán Porta s'ali-
nien els equips que ho fan de la següent
forma:

«C. D. Hilarienc»: Rovira; Casas, Pa-
llarols; Gubau I, Artola, Pol; Balmaña,
Carbonell, Vilà, Rosell i Gubau II.

«Colonia Club»: Peña I; Coll, Figue-
rola; Picañol, Esteve, Galcerán; Barata,
Losa, Olmela, Peña II, Fàbregas.

Escolleixen camp els locals a favor
de sol i pendent.

Centre de la pilota; xuts inútils d'un
cantó i del altre, i... primer gol.

L'extrem esquerra blanc-vermell, reb
un passe avençat. El mig contrari no és
al seu lloc, ço que fa que en Gubau II
centri al seu gust, centre que és rematat
a gol encar no sabem per quí.

De resultes d'aquest gol en vé un cam-
bi. El defensa dret passa a ocupar el lloc
de mig dret, i el mig a defensa. Aquest
cambi no afavoreix a l'equip *colonial*,

doncs si hi ha uns mitjos segurs, la de-
fensa no ho és gaire.

Els locals tornen a dominar efectuant
alguns bonics avenços que es malogren
molts d'ells per orsai.

Altre avenç local que després de molts
entreteniments per part del extrem aca-
ba a kik.

No tarda a venir l'empat obra den Es-
teve al tirar un penal amb que és casti-
gat l'equip local per mans d'un mig.

Ara són els forasters els que dominen.
Poques pilotes passen de mig camp. Les
poques que passen les allunya en Figue-
rola que està molt segur.

En Coll passa a l'extrem i en Barata
a mig.

L'Esteve agafa una pilota que entre-
ga an en Coll qui no fa més que xutar de
mitja volta aconseguint el segon per els
forasters.

Després d'alguns (bastants) orsais lo-
cals fineix la primera part amb el resul-
tat d'un a dos favorable als forasters.

A la segona part hi ha camvi d'àrbitr.

Els locals s'apunten dos gols més obra
l'un del interior dret i que'l defensa dret
contrari podia haver evitat i l'altre fet
per en Vilà.

Centrada la pilota avancen els forans.

Un passe que podia ésser gol és atu-
rat per un mig foraster que ho feu amb
la mà.

Es senyala penal per aquestes mans.

Els *colonials*, amb un gest propi d'un
partit amistós, entreguen la pilota al
porter local que s'encarrega d'acabar.

I després de quatre corners contra els
forasters, s'acaba el partit que ha com-
placut a la molt nombrosa concurrencia.

* * *

De l'equip de la colonia foren els mil-
lors l'Esteve i en Figuerola. El porter
amb força jugar i amb molt d'entrena-
ment pot saber-ne. El més fluix de tots
fou el mig que després actuà de defensa.

Dels locals tots hi posaren el seu sa-
ber, distingint-se no obstant l'Angel Ar-
tola.

A la primera part fou anulat un gol
que feren els locals. Reconeixem ben en-
certada la decissió den Fernando, doncs
només eren dos els davanters que estaven
en orsai.

Els àrbitres, bé.

KADA

De Sacalm a Farnés

En la tercera i última part d'aqueix
poemet de la meua col·lecció «Rutes»,
els caixistes m'hi camviaren paraules
que produeixen efecte desastrós. Ja no's
tracta de *normes*, sino d'adulteració de
llenguatge. Dignis corretgir-ho el lector.

El vers segon de la primera estrofa
que diu:

on canturreja càlida fontana.

ha de dir:

on cantusseja càlida fontana.

El vers segon de la segona, que diu:
qui la deu suptá, tusa endins, bullenta,
ha de dir:

qui la deu sóbta, tuta endins, bullenta.

I ara, mil perdons. Valia la pena.

ANTON BUSQUETS PUNSET

Costums Vilatanes

Els Reis d'Orient

La vigília de Reis a la nit es
produeix a la vila un quadre d'a-
nimació. Tota la mainada amb
fanalets de paper de distints co-
lors colcats dalt d'un bastonet
i guarnits segons els medis de
cada un, recorren la vila can-
tant «Els tres reis de l'Orient
porten coses per la gent» amb
un afany i joia que dóna plaer
veure-ho.

Els nins esperen amb ansie-
tat saber lo que'ls hi posaran els
reis, que van «amb uns cavalls
grossos», en el plat que posen
als balcons i finestres abans de
ficar-se al llit.

L'àpet dels pobres

En mig de la serie de tonte-
ries i de bromes sense solta que's
fan per Carnestoltes, a Sant Hila-
ri es celebra un acte ben formós.

El dimarts es dóna un dinar
ben secular als pobres forans
que hi volen concórrer i als de
la vila, a la Plaça del'Iglesia. Els
pobres assentats en bancs for-
men una gran circumferencia al
mig de la qual hi ha una taula on
s'hi posa el menjar per anar-lo
servint als pobres. Els servidors
són gent de la vila que abans han
captat per les cases. Abans els
que captaven anaven vestits com
una *estudiantina*. Mentres dura
el dinar l'orquestra o floviols to-
quen situats en un balcó de la
plaça.

LLIBRE VELL

La reliquia del Sant

Conte

Signé cosa succehida molts anys enre-
ra a Llavayolas, y l'avi Nespras, fill de
aquell poble, es qui va contármela.

Diu que Llavayolas no tenia mes enllá
d'una vintena de casas. Era célebre en
ell, una ermita o capella posada baix la
advocació de Sant Serení. Es cuydava de
aquesta capella un ermitá qu'era alhora
enterrador del cementiri situat al costat
mateix de la ermita. Aquest cementiri
era com ja's pot suposar molt petitet. No
s'hi feya mes enllá d'un enterro cada dos
o tres anys.

En aquella capella hi conservavan
un reliquia del seu Patró Sant Serení, un
osset que per la seva estructura un met-
je'ls digué que havia pertenescut a un
dels dits del Sant. Tots els del poble esta-
van molt joyosos d'aquella reliquia. La
cosa s'ho valia. Realisava miracles a ca-
da dos per tres y sa fama ressonava molt
lluny d'aquellas encontradas. Salvava
cullitas, adressava camas y feya tot lo
qu'era del cas. D'exvotos y penjarellas de
cera per las parets no'n demaneu més.

La tenian tancada en una urna de pla-
ta, negrosa, que no hi havia nat que's
recordés dels anys qu'era feta. Algú as-
segurava haver sentit a dir qu'era regala-
d'un senyor Baró que hi havia per allá
en los temps feudals, y qu'ell l'havia du-
ta de llunyanas terras.

Segons l'avi Nespras era una mena de
capsa aixís com un fanalet ab un vidre al
davant. Formava uns dibuixos molt enre-
vassats, ab pedras de tots colors y uns
cargolillos de plata a tot vol, que no hi
havian prous ulls per a mirars'ho de tan
fí y ben treballat.

Diu que no tothom anava a veure la
reliquia per devoció, sino que alguns se-
nyors, d'extrangers y tot, acudían a con-
templar aquella capsa que de bonica ho
era molt, doncs que no sols els que hi en-
tenian sino fins els que d'aquellas cosas
n'erán llechs s'hi quedavan encantats.

Entre'ls molts que anavan tot sovint
a mirars'ho y fer preguntas al ermitá
que's cuydava de la capella, n'hi havia
un d'aquets que van pel mon recullint
cosas vellas: un antiqüari ab barret de
palla y carregat d'anells.

Diu que sempre havían fet proposi-
cions al ermitá porque'ls vengués aquell
fanalet, pero, cá ni se'ls escoltava. Prou
li deyan clar, res de volguer la reliquia.
Aquell os miraculós el deixarian allí,
podrían continuar els devots deman-
tant-li tot lo que'ls convingués; sols
tractaven del reliquiari.

Qui arribá a amohinarlo de debó, sigué
aquell antiqüari del barret de palla y ca-
rregat d'anells. ¡Si n'hi va fer de tractes
y proposicions!

La perfdia mata la cassa y tot home
te una hora tonta. Donchs una hora tonta

del ermitá, y no sé que's deya de mala
anyada, junt amb unas quantas doblas
de quatre per acabar de fer el pés, sigué'l
que va ferlo caure.

La veritat es que l'antiqüari havia
anat adobant uns tractes que ni la volun-
tat d'un Sant Antoni hauria resistit la
tentació. Va donarli molt diner ¡may
ningú havia arribat a tant! ab la condi-
ció de que al pagar y endurse'n el fana-
let, ell n'entregaria un altre, de tan sem-
blant, que ningú podria adonarse del
cambi. Y aixís se va fer.

Aquell senyor del barret de palla, des-
prés de molts viatjes, pendre midas y en-
motllar trossos de cera, arribá un dia
portant un altre fanalet, que, ¡vaja! s'ha-
via de mirar y remirar molt, per adonar-
se de que no era'l mateix. Aquell senyor
dels anells se sabia lo que hi havia de
diferent; lo que's l'ermitá no hi trobá un
res que dir.

Tots dos sols, tancats dintre l'ermita,
traqueren l'osset miraculós, posaren
l'un fanal al lloch del altre y l'ermitá, se-
nyantse i tot tremolós arreplegá'ls diners
que li doná l'antiqüari. Aquest se'n va
anar molt satisfet amb la joya ben ama-
gada en un recó de la maleta.

Diuhen que al ermitá se'l vegé dos o
tres días agenollantse mes que de costum
davant del altar. Potser resava penedit
o s'assegurava de si algú s'adonaria del
cambi.

Al cap de pochos días l'ermitá passá
un gran trastorn. Arreglava l'altar, y
al ficzar la vista dintre del reliquiari, se
torná groch com los ciris de per allí
aprop. Va adonarse de que a dintre del
fanal no hi havia la reliquia. ¡Valgam
Déu y quin disgust! ¿Com havia sigut
alló? L'antiqüari no se'l'havia endut. Re-
cordava perfectament qu'ell mateix l'ha-
via tret, sí, pero ab la pressa de veure
si'l fanal colocat al seu lloch feya'l ma-
teix efecte que l'altre, no tenia present
d'haverlo posat dintre. Donchs l'os si no
era a dins hauria quedat per allí damunt,
no podia ser que li hagués jugat la mala
partida de tocá'l dós.

Sí, sí, prou buscá y rebuscá per tots
los reconcs; l'os no surtí en lloch. ¡Quin
compromís! Y no era cosa d'entretenir-
s'hi; la festa major s'acostava y si a las
horas se n'adonavan quedava perdut per
sempre mes.

La necessitat agusa l'ingeni: L'ermitá
tingué una pensada. Repararia l'efecte
del millor modo possible i després... des-
prés ja s'en confessaria.

Quan estigué segur de que ningú'l
veya, se'n aná a n'aquell cementiri
petit del costat de la capella y comen-
sá a cavar al indret ahont li semblá
que podia trobar lo que buscava. Al cap
d'una hora ja estava dintre la capella ab
un os arrencat d'un dit gros d'un peu, y
que presentava'l mateix aspecte que li
convenia. Ho arreglá tot en ordre y al
endemá dematí agenollat davant del al-

tar va convencers de que la cosa havia
quedat divinament.

Ja podia venir la festa.

¡Prou massa que vingué, y ab un
aconteiximent qu'encare a Llavayolas
se'n parlaria si pochos anys després no
hagués desaparegut del mapa!

S'encengueren els llums de la capella.
Se cantá l'ofici ab gran solemnitat. Tot
aná bé. Tocaren las quatre de la tarde,
hora de cantar els goigs del Sant y s'or-
ganisá la professó de costum. Damunt
d'un tabernacle carregat de flors y llums,
duyan el fanalet, al darrera venia la co-
pla llogada aquell any per a major reals
de la festa. Emprengueren la marxa,
arrancá a tocar la copla y quina sigué
la sorpresa dels que voltavan el taberna-
cle al notar que en lo fanalet se sentían
cops al vidre, a dalt, a baix y a tots cos-
tats! Era que aquell os saltava allí din-
tre en totes direccions, igual que si se-
guís el compás de la copla.

—¡Miracle! ¡miracle! exclamaren va-
rias veus. S'agruparen a mirar tots, se
agenollaren alguns, y entre crits y ova-
ció de barretinas enlayre, tornaren el fa-
nalet a son lloch.

En tant l'ermitá ab una basca darre-
ra l'altre, tot tremolós, bocamoll de sí, y
més ab l'espant, ho xerrá tot al avi Nes-
pras, esplicantli lo misteri dels saltirons
d'aquell os.

Aquell os pertanyia al peu d'un bole-
ro, molt afamat que anys enera havia
anat a Llavayolas, y en lloch de curar-
s'hi la tisis que patia hi deixá'ls ossos;
uns ossos qu'en vida del seu amo no ha-
vien fet més que saltar al compás de la
música.

—Y no hauria sigut res,—afegia l'er-
mitá—si aquell diantre de copla hagués
tocat una cosa trista en lloch d'anarli al
darrera tocant una polka.

JOSEPH XIMENO PLANAS

Mohiment de forasters

Son ja extraordinaries les entrades a
la vila de senyors estiuejants. Els autos
arriben corulls en les tres pujades dia-
ries que realitzen. Es quan mes agrahí-
rem ens secundin, ens facin arribar fins
a nosaltres la notícia mitjansant targeta
al bussó de LLIROIA, doncs a mes que
sentim vo untaries omisions, ens perjudi-
ca no poguer presentar estadística mes
completa possible, cosa que té vera im-
poriància pera el nom de nostra vila.

Tenim el gust de donar compte de les
arribades següents:

D Josep Riera i Ponserrat.—D. Mi-
quel Santaló i Artés.—D.ª Teresa Roset,
Vidua de Abelló i fills.—D. Ramon Ber-
nadós Llor i família.—D. Lluís de Bru-
guera i família.—D. Joaquim Fàbregas i
família.—D. Joaquim Fàbregas.—D. Ri-
card Zamora i Sra. Tia.—D. Manel Gal-
cerán Prat i família.—D. Tomás Jansá i

Sra.—D. Romá Gaspar i família (Valencia).—D. Antón de P. Puig i Sra.—Don A. Valentí i família.—D. Jaume Guizard.—D. Antoni Vengan i Tort (Saragoça).—D. Roc Estivill Masgrau (Benicarló).—D. Josep Serra Muguet i Sra.—D. Joaquim Terol.—D. Ernest Orriols Font.—D. Joan Inglada Orriols.—D. Martí Grions Saserra.

A tots se'ls desitja els resulti agradable i profitosa la temporada.

X.

L'aigua de la font del ferro

L'altre diumenge a la tarda anaven força animats camí de la Font del Ferro en Sarriera, el seu germà, sa muller, dugues cunyades, la sogra i un gocet blanc. Al carrer de Gravalosa van trobar an en Gallart que allí el sol, tot sol prenia perquè està un xic delicat.

—Vols venir?—van preguntar-li.

—Mercés,—ell va contestar;

pro no puc, em trobo débil quasi no puc caminar.

—Aném, home, no t'espantis que hi fas an aquí parat?

l'aigua de la Font del Ferro fa venir gana, ja ho sabs.

—Si; pro'l que a m'im convindria es que fes venir menjar.

J. ASMARATS

Noves

Lluïdíssima sigué enguany la Festa dels Automòbils en la diada de Sant Cristòfol. Al matí després de l'Ofici hi hagué la benedicció a la que hi concorregueren important nombre d'autos fent una vistosa desfilada per davant l'Església. Alguns d'ells lluien banderes mates i ginesteres, cridant l'atenció un auto-camió simbolitzant un jardí amb bancs i voltat de mates i vistosa lliroia.

A la tarda hi hagué sardanes a la Plaça amb gran concurren-

cia de forasters, i a la nit lluïdíssim ball al Café de la Unió. Els programes anaven a càrrec de la Cobla d'Arbúcies.

—Lliroia se ven a Barcelona. Vegi's l'anunci.

Copiem de la «La Veu de Catalunya» de la seva edició del 13 del corrent més.

«La simpàtica revista «Lliroia» està donant com a folletó una nova novel·la del prestigiós literat català N'Antoni Busquets i Punset, que porta per títol «Animes ferides» i de la qual un aplec de catalanistes de Sant Hilari es proposen fer una bella edició d'homenatge al seu distingit autor».

Agraim el qualificatiu, com també l'ajut en propulsar el justificat pensament, ja que no pot ésser mes del cas, encar que modestament, aprofitin els fills de Sant Hilari tant bella ocasió de fer un acte de simpatia a un distingit fill de la vila.

se cansat de la gegantina lluita amb els palets i blocs costers que més amunt, sortint del esboranc de Sau, li barren el pas, obligant-lo a saltar desesperadament, formant onades febles que amb besar les vores deixen randes d'escuma encaixades en el tou blavós del ample llit, i quines malles i blondeig serven agullons de granit estimbats de les serres alteroses.

Posada capritxosament en el recolze més emboscats, poc llunyana, del riu, la caseta blanca s'enriolava amb les joguines del sol ponent.

Meravellats contemplaven el paisatge des del cim de Puig arnol, els dos companys, en el solitari romiatge per les muntanyes. En Bertrana prengué la paraula en el moment solemniat del encís.

—Te plau la sobtada visió de la vall? Potser no la coneixies!

—De pas i en hora menys apropòsit.

—Qu'et precisa seguir el fil del itinerari que marcases, tot dinant, al Hotel? Si no fos aixís tindria gust en convidar-te a la meua ruta. Se'm clourà'l jorn, si a Deu plau, al dintell d'aquella casa blanca que tant t'atrau.

Doncs per una conversa collida al etzar entre jovenalla, vaig tastar les primícies d'un idil·li... Una pubilleta bona, bella... Un *senyor* jove, bo, galant, gentil... estiuellant al Hotel... Què vols que't diga: vaig pensar en tu. M'he equivocat?

—No t'has equivocat, amic! Es cert, si: existeix aquest primer capítol d'una novel·la d'un estiu. ¡La novel·la d'un estiu! Com he batejat la primera il·lusió, la més fonda de la meua vida. Tu potser creuràs que és un esclat de romanticisme a dretes.

—No ho crec. Te conec a fons. Potser fóra millor que resultés aixís: un xic romàntic el pas. Tu no coneixes la gent de per aquí. Si es tractés d'ella sola, raí! Ja t'hi podries breçolar en l'il·lusió, sense perill. Però la flor resta voltada d'espines, i em temo que al abastar-la t'hi esgalabraràs.

Jo'm planyo de no poguer-hi ser confident en aquestos amors. Dèixam guardar un record per curt temps. Llites entre família me tenen allunyat de tracte amb Serradeures. ¡Valdement fossis tú el pont per passar de llar a llar!

—Vols fer-me un favor?

—Digas.

La llista del quadre de companyia que actuarà aquesta temporada al «Teatre Tivoli» segons notícies adquirides és el següent:

Primer actor i Director: August Barbosa.—Primera actriu: Teresa Gay.—Actrius: Rosa Prunell, Rosa Marco, Maria Montilla i Assumpció Camarero.—Actors: Carles Delhom, Joaquim Parreño, Salvador Camarero, Antoni Vico i Julià Hernandez.

El repertori és del mes modern i el reconegut nom dels artistes, fa esperar una profitosa temporada.

La inauguració tindrà lloc el diumenge dia 22.

—Album de les millors postals de Sant Hilari: Clixés Ximeno pessetes 1'40.

○ Diumenge al matí començà al Saló de la Unió els balls de la Colonia estiuenca veient-se ja molt lluit i concorregut.

—*Postals Sant Hilari*. Colecció de 100 postals i regal de gran vista Panoràmica 5 pessetes.

La empresa Soler ha establert un nou servei matí i tarda de la població a la Font Picant.

—*Postals Sant Hilari*. Colecció en color. Preu: 1 pesseta.

Segons la Junta de Festes de veïns de la vila, organitzadora de les que tindran lloc aquesta temporada en obsequi als estiuencs, se té en projecte contractar varies cobles. Se citen entre elles la d'Arbúcies, les dues de Santa Coloma, la de Llagostera i la de Sant Celoni.

—*Record Humorístic*. Auca de un forastero en Sant Hilario. Preu: 6 rals.

El dia 10 entre 5 i 6 del matí sigué notat per la majoria dels habitants de nostra vila un ben marcat moviment sísmic

HABITACIONS

Queda poc disponible per el mes d'Agost. Se recomana prevenir-se per el Setembre. Epoca de agradable temperatura, bon servei, economia i més possibles atencions. Hi ha bones i barates habitacions disponibles. Per a informacions dirigir-se a «Lliroia», quina administració s'ofereix generosament i amb tota neutralitat a orientar-los.

Agrahim segell per a la resposta.

Casa de dispeses econòmiques. Moblatge nou. Carretera 8. (Càn Olla)

Casa en venda, en punt cèntric Botiga dos pisos i golfes, 10500 ptes.

Botiga per llogar amb prestateria. Punt cèntric. Arrendament 300 ptes.

Precisa dependentes pràctiques per a el despatx de botigua.

Convindria noi aixèrit que conegues la venda de periòdics a crit, istil de Ciutat.

Se demana un aprenent que tingui afició a la fotografia.

Imp. Anglada.—Sta. Coloma de Farnés

—No enfonzem avui en l'assumpte. Dèixem el somniar un dia ben sol aquest procés.

—A festa'm convides, creu-me. Mes, cal que't digui que vull la teva felicitat, més que la meva. ¡Oh, si no fos pubilla! El captaire d'amor que trauqui an aquelles portes, si almoïna li fan, haurà de fruïr-la allà mateix. No podrà volar enllà amb la joia, lliure i amb les ales esteses. Tu no la pots comprendre la gelosia d'uns pares. Somnia, germà meu, somnia, vulgui Deu que no't despertis una sotragada brutal, com la de *Flor d'auca*.

—Ta novel·la i la meva! Oh delícia agra dolça! Rellegeix-me, per caritat, el pas de tardor, aquella gebrada d'il·lusions, la mort d'aquell cor incomparable. Marta, petita Marta! Sento els teus gemecs, els teus sospirs com funeral psalmodia resada al peu de la tomba del teu cor. Escolto. Digas...

I la veu den Bertrana tornà, de nou, a planar modulant planys, per les estucades parets de la cambra den Rodergas.

Quan el capítol finia, corregueren a cloure'l dues llàgrimes bullentes, i, l'un en braços del altre, els dos companys restaren llarga estona callats, abstrets en treballosa meditació.

IV

Els dos companys ja feia estona que caminaven. Havien assolit Coll de Carós i fruïen d'una visió captivadora.

La reduïda vall de Planioles prenia en aquella hora dolça del capvespre tot l'aspecte somniador d'un país de fades.

Per un indret, rocateres encastellades; per altre, vessants esmeragdines, boçúrries isardes mostrant descarnats vestigis de generacions que hi havien furgat, tan aviat treient riqueses de les entranyes d'aquells monts, com cercant hi el repòs beneït; i per arreu i per sempre enjoiant-se amb les més belles gràcies que Natura prodiga on l'home preté competir-hi ses dots d'artista.

Partia la vall el riu aplanat, indolent, sentint-

Hostalrich - Sant Hilari

SERVEI D'AUTOMOVILS

Empresa Soler

OMNIBUS, TURISMES DE LLOGUER

Serveis Establerts:

Diari: Hostalrich-Sant Hilari.—Dilluns: a Santa Coloma de Farnés.—Dissabtes: a Vich.—Matí i Tarda: a la Font Picant.—Dimarts i Dissabtes: Arbucias-Viladrau-Vich.

Despatx de Bitllets a Barcelona:

Centre Localitats, Plaça de Catalunya, 9.—Sombreria Buxadé, Princesa, 7.—Corseteria, Plaça Santa Ana, 4.

Lampisteria de

Salvador Pidevall

Instal·lacions d'aigua i gas. Col·locació de vidres de totes classes.

S. BENET, 1

Xacolata MUNDIAL

Joaquim Lloveras i Cia

Fabricants de Dolços i Xocolates

Princesa, 15.-Barcelona

Balneari

Termes Orión

Obert des de 1 de Maig a 31 d'Octubre

Santa Coloma de Farnés

HOTEL FAURIA

(Casa la Mestra)
Obert tot l'any

Eden Concert

MUSIC - HALL de primer ordre

ELEGANT DANCING PARISIEN

- - MAGNE JARDI D'ESTIU - -

Carrer Nou, 12

Teléfono 3.332

BARCELONA

Francesc Trias

Teules i Torpedos

Santa Coloma de Farnés

Per encàrrecs a Sant Hilari a

LA MODERNISTA

Gran licor estomacal

CALISAI

MONTFOLLEDA

Arenys de Mar

GRANJA CALM

LLET PURA

Especialitat en mantega

Despatx:

a Cà l'ENRIC

se serveix a domicili

LA HISPANO HILARIENCA

Empresa d'Automòvils

De Breda a Sant Hilari, anada i tornada 7 pessetes.

Combinació amb els trens surtida de Barcelona: Lleuger 7'30 i Correu 14'25.

També hi ha un servei combinat amb el tren que arriba a Barcelona a les 15 i amb el que surt a les 17'50.

Serveis establerts:

De Sant Hilari a Breda (diari)

- » » Hostalrich (diari)
- » » Sta. Coloma (dilluns)
- » » St. Celoni (dimecres)
- » » Vich (dissabtes)
- » » Establiment (permanent durant l'estiu)

Establiment a Gualba (temporada d'estiu)

AQUESTA TEMPORADA S'ESTABLEIXEN: : BLIRAN NOUS SERVEIS DE : : TURISME

Per despatx de bitllets i informes:

Carrer de Valls, 1.- Teléfonos 422 i 427
A BARCELONA: Al Despatx Central de la Companyia dels Ferro-carrils de M. Z. i A., Corts Catalanes 573 ahont podrán adquirir els bitllets de auto i ferro-carril.

Llet condensada

EL PAGÉS

Es la millor marca

Per LLANGONISSES de confiança

Narcís Brun i Ciurana
Passatge Rovira

Ramón Torrent i fill-Recader
de Sant Hilari Sacalm
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10
Davant mercat del Born. Tel. 1909
Representant de la famosa aigua de la Font Vella

També es portan botelles d'aigua picant a domicili.

LLIROIA

Es trova de venda a BARCELONA,
Tapineria, 4. (Llibreria Bonavia)
Córcega, 242—(Porteria)

HOTEL SUIS

baix la direcció de

**Francese
Picañol**Ultimament reformat. Habi-
tacions amb aigua corrent.
Bany, etc., etc.**Obert del dia 1 de
Juny al 30 de
Setembre**

Record Original

Alca d'Un forastero en Sant Hilario

Novetat única : Record sens igual

Preu 1'50 Tots els exemplars portan un obsequi
Record de Bon humor**GRAN****HOTEL MARTÍN**construït exprefés al peu dels ma-
nantials

Per informes:

HOTEL MARTIN DE BARCELONA**HOTEL ORIENTAL**

Acreditat Establiment

Edifici construït exprés

Servei esmerat

Obert des del primer de Juliol**La Pirenaica** fàbrica
d'articlesFusta per a taula i cuina : Boix i fibra
esterelísada : Unica en Espanya**BAÑOLAS**Representació a Sant Hilari
"La Modernista"**GRAN HOTEL
ESPAÑA**ACREDITADÍSSIM ESTABLIMENT
DE SANT HILARI SACALM

baix la direcció de

DON MIQUEL MARTÍ

i a Barcelona de la

SPLÈNDIDE PENSIÓN

Casa de primer ordre

Gran confort

Pelai, 8

Teléfon A 3.691

EstiuejantsPreneu a diari la llet de la vaqueria
del Carrer de Vich, 3

Casa AMADEU

PAPER SANT HILARI
per a Cartasadoptat amb gran éxit per tots els
estiuejants**GRAN CAFE UNIO** (Antic Café Xicus)**TEMPORADA D'ISTIU 1923**Grans funcions de Titelles : Sessions de Cine : Lluïts i
selectes Balls : Saló de Billars, Tresillo**GRAN CASSINO TIVOLI**

SERVEI ESMERAT

Funcions de Teatre : Balls : Espectacles : Saló de Billar

Aigües de SANT HILARI Infalibles contra el MAL DE PEDRA, Càlculs en el fetge, Diabetes,
Gota, Dispepsia, Gastralgia, Anemia, Clorosis, etc., etc.Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niçe,
Francfort, Buenos Aires, etc., etc.Per la venda dirigir-se: Dr. Andreu, Rambla Catalunya, 66. Apartat
de Correus, 146.—BARCELONA